

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้ค้าแผงลอยที่ค้าชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาต การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ กรณีศึกษาผู้ค้าแผงลอยในพื้นที่เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมของผู้ค้าแผงลอยที่ค้าชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาต การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะในเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมผู้ค้าแผงลอยที่ค้าชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาต การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะในเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมผู้ค้าแผงลอยที่ค้าชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาต การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะในเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร และเพื่อนำข้อมูลจากผลการศึกษาสังเคราะห์เป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้ค้าแผงลอยในจุดผ่อนผันที่ได้รับอนุญาตจากกรุงเทพมหานครให้ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาต การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะในเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร ตลอดทุกปีอย่างต่อเนื่อง ประชากรในการศึกษาได้แก่ผู้ค้าแผงลอยที่ได้รับอนุญาตจำนวน 409 ราย ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย และเมื่อเก็บข้อมูลพบว่ามีผู้ค้าบางส่วนที่ถูกเสนอยกเลิกใบอนุญาตและไม่มาขายสินค้าเป็นเวลาหลายปี จึงเก็บข้อมูลได้จากผู้ค้าแผงลอยที่คงอยู่จำนวน 373 ราย ผู้วิจัยได้เก็บแบบสอบถามในจุดผ่อนผันที่ได้รับอนุญาต นำมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูล หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามดังกล่าวไปประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติและนำเสนอผลการศึกษาในรูปแบบตารางพร้อมคำอธิบายเชิงพรรณนาและเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

- 4.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางสังคม
- 4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้ค้าแผงลอยที่ค้าชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ
- 4.4 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานด้วยการหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร
- 4.5 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

4.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1.1 จำนวนคนและร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

(N = 373)

อายุ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
20-30 ปี	2	0.5
31-40 ปี	25	6.7
41-50 ปี	77	20.6
50 ปีขึ้นไป	269	72.1
รวม	373	100.0

จากตารางที่ 4.1.1 พบว่าผู้ค้าแผงลอยส่วนใหญ่ มีอายุ 50 ปี ขึ้นไป จำนวน 269 คน คิดเป็นร้อยละ 72.1 รองลงมามีอายุ 41-50 ปี จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 รองลงมามีอายุ 31-40 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7 ส่วนต่ำสุด 20-30 ปี มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ทั้งนี้ เนื่องจากผู้ค้าหาบเร่แผงลอยส่วนใหญ่เป็นบุคคลเก่าแก่ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย มากกว่า 50 ปีขึ้นไป จึงมีจำนวนมากที่สุด

ตารางที่ 4.1.2 จำนวนคนและร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา

(N = 373)

ระดับการศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ไม่ได้เรียนตามระบบ-ประถมศึกษา	225	60.3
มัธยมศึกษาตอนต้น ตอนปลาย/ปวช./ปวส.	131	35.1
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	17	4.6
รวม	373	100.0

จากตารางที่ 4.1.2 พบว่าผู้ค้าแผงลอยส่วนใหญ่ ไม่ได้เรียนตามระบบ-ประถมศึกษา จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 60.3 รองลงมามัธยมศึกษาตอนต้น(ม.3)มัธยมศึกษาตอนปลาย(ม.6)/ปวช.หรือเทียบเท่า/ปวส. จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 35.1 รองลงมาระดับปริญญาตรีหรือ

เทียบเท่า จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 ส่วนต่ำสุดคือระดับปริญญาตรี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 ทั้งนี้เนื่องจากผู้ค้าหาบเร่แผงลอยส่วนใหญ่เป็นบุคคลเก่าแก่ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เขตป้อมปราบศัตรูพ่ายและในช่วงก่อน 50 ปีที่ผ่านมา ยังไม่มีกฎหมายบังคับใช้ทางด้านการศึกษาผู้ค้าแผงลอยในพื้นที่เขตป้อมปราบศัตรูพ่ายจึงไม่นิยมเข้ารับการศึกษาตามเกณฑ์ที่กำหนด จึงมีจำนวนมากที่สุด

ตารางที่ 4.1.3 จำนวนคนและร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้

(N = 373)

รายได้	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	80	21.4
10,001 – 20,000 บาท	189	50.7
20,001 - 30,000 บาท	93	24.9
มากกว่า 30,000 บาท	11	2.9
รวม	373	100.0

จากตารางที่ 4.1.3 พบว่าผู้ค้าแผงลอยส่วนใหญ่ มีรายได้ต่อเดือนประมาณ 10,001-20,000 บาท จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 50.7 รองลงมาจะมีรายได้ต่อเดือนประมาณ 20,001-30,000 บาท จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 24.9 รองลงมาจะมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4 ส่วนต่ำสุดจะมีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9 ทั้งนี้เนื่องจากผู้ค้าหาบเร่แผงลอยส่วนใหญ่เป็นผู้ค้าเดิมที่จำหน่ายสินค้าประเภทเดิมตามที่ได้รับอนุญาตจากกรุงเทพมหานครและเป็นที่รู้จักของลูกค้าในการนิยมนำบริโภคสินค้า ณ ร้านเดิม ดังนั้นเฉลี่ยรายได้ต่อวันประมาณวันละ 500-700 บาท ซึ่งจะเป็นรายได้ต่อเดือนประมาณ 10,001-20,000 บาท อยู่ในระดับสูงจำนวนมากที่สุด

4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้ค้าหาบเร่แผงลอย

ตารางที่ 4.2.1 จำนวนคนและร้อยละของระดับความคิดเห็นของผู้ค้าหาบเร่แผงลอย เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้ค้าหาบเร่แผงลอย

(N=373)

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้ค้าหาบเร่แผงลอย	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
ปัจจัยที่ 1 การรับรู้นโยบาย ข้อมูลข่าวสารและกฎระเบียบของทางราชการ					
1.1 การได้รับรู้การแจ้งเตือนให้ต่ออายุใบอนุญาตประจำปีในทุกๆปี	26 (7.0)	104 (27.9)	120 (32.2)	96 (25.7)	27 (7.2)
1.2 การได้รับรู้การชำระค่าธรรมเนียมจากประกาศของสำนักงานเขต	145 (38.9)	186 (49.9)	38 (10.2)	4 (1.1)	0 (0.0)
ปัจจัยที่ 2 ความเข้มงวดของเจ้าหน้าที่รัฐ					
1.3 เขตได้จัดทำหนังสือเตือนกรณีผู้ค้าหาบเร่แผงลอยฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามระเบียบ	26 (7.0)	84 (22.5)	201 (53.9)	48 (12.9)	14 (3.8)
1.4 เขตดำเนินการบังคับใช้กฎหมาย เช่น การยึดการเปรียบเทียบปรับกรณีฝ่าฝืนระเบียบฯ	57 (15.3)	134 (35.9)	115 (30.8)	50 (13.4)	17 (4.6)
ปัจจัยที่ 3 ความเป็นผู้มีวินัย รับผิดชอบต่อสังคม					
1.5 การชำระค่าธรรมเนียมเกินเวลาที่กำหนดและถูกปรับ 20% ของค่าธรรมเนียม ซึ่งเห็นว่าไม่มีความสำคัญ มีโอกาสประกอบอาชีพ ณ จุดที่กำหนดได้	29 (7.8)	66 (17.7)	99 (26.5)	128 (34.6)	51 (13.7)
1.6 มีพื้นที่จำหน่ายสินค้าตามที่ กทม.กำหนด คือไม่เกิน 2 ตารางเมตร	63 (16.9)	68 (18.2)	22 (5.9)	98 (26.3)	122 (32.7)

ตารางที่ 4.2.1 (ต่อ)

(N =373)

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้ค้าหาบเร่แผงลอย	ระดับความคิดเห็น				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
ปัจจัยที่ 3 ความเป็นผู้มีวินัย รับผิดชอบต่อสังคม					
1.7 การนำอุปกรณ์ตั้งวางถาวร ณ จุดผ่อนผันเป็นประจำทุกวัน	88 (23.6)	117 (31.4)	62 (16.6)	65 (17.4)	41 (11.0)
1.8 การไม่ค้างชำระค่าธรรมเนียม	84 (22.5)	145 (38.9)	48 (12.9)	18 (4.8)	78 (20.9)
1.9 การมาชำระค่าธรรมเนียมด้วยตนเองเป็นประจำทุกปี	6 (1.6)	21 (5.6)	96 (25.7)	135 (36.2)	115 (30.8)

จากตารางที่ 4.2.1 ระดับความคิดเห็นของผู้ค้าหาบเร่แผงลอยที่ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมผู้ค้าหาบเร่แผงลอย สามารถแยกพิจารณาได้ ดังนี้

ด้านการรับรู้นโยบาย ข้อมูลข่าวสารและกฎระเบียบของทางราชการ

การได้รับรู้การแจ้งเตือนให้ต่ออายุใบอนุญาตประจำปีในทุกๆปี ผู้ค้าหาบเร่แผงลอยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับปานกลางเป็นจำนวนมากที่สุด ถึงร้อยละ 32.2 รองลงมาคือความคิดเห็นในระดับน้อย ร้อยละ 27.9 รองลงมาคือความคิดเห็นในระดับมาก ร้อยละ 25.7 รองลงมาคือความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ร้อยละ 7.2 และความเห็นในระดับน้อยที่สุดมีจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 7.0 เนื่องจากใบอนุญาตจะระบุอย่างชัดเจนว่าใบอนุญาตมีอายุ 1 ปี และระบุ วัน เดือน ปี ที่หมดอายุ และต่ออายุก่อนสิ้นอายุ อีกทั้งผู้ค้าส่วนใหญ่จะรับรู้ด้วยตนเองว่าจะต้องต่ออายุใบอนุญาตเป็นประจำทุกปี ความคิดเห็นส่วนใหญ่จึงอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด

การได้รับรู้การชำระค่าธรรมเนียมจากประกาศของสำนักงานเขต ผู้ค้าหาบเร่แผงลอยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับน้อยเป็นจำนวนมากที่สุด ถึงร้อยละ 49.9 รองลงมาคือความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 38.9 รองลงมาคือความคิดเห็นในระดับปานกลาง ร้อยละ 10.2 รองลงมาคือความคิดเห็นในระดับมาก ร้อยละ 1.1 และความเห็นในระดับมากที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 0.0 เนื่องจากที่ผ่านมาประกาศสำนักงานเขตที่แจ้งประชาชนส่วนใหญ่จะเป็นประกาศเกี่ยวกับ เขตควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ การจัดระเบียบหาบเร่-แผงลอย การกำหนดจุดผ่อนผัน

การชำระภาษีรายได้ ภาษีโรงเรือน อื่นๆ โดยยังไม่พบว่ามีการแจ้งเตือนผู้ค้าในการปฏิบัติตามตามเงื่อนไขที่ถูกต้อง โดยเฉพาะเกี่ยวกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียม ความคิดเห็นส่วนใหญ่จึงอยู่ในระดับน้อยเป็นจำนวนมากที่สุด

ด้านความเข้มงวดของเจ้าหน้าที่รัฐ

เขตได้จัดทำหนังสือเตือนกรณีและผู้ค้าหาบเร่แผงลอยฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามระเบียบ ผู้ค้าหาบเร่แผงลอยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับปานกลางเป็นจำนวนมากที่สุด ถึงร้อยละ 53.9 รองลงมาคือความคิดเห็นในระดับน้อย ร้อยละ 22.5 รองลงมาคือความคิดเห็นในระดับมาก ร้อยละ 12.9 รองลงมาคือความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 7.0 และความเห็นในระดับมากที่สุดมีจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 3.8 เนื่องจากการพิจารณาออกใบอนุญาตนั้นจะอยู่ในความรับผิดชอบของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ทั้งนี้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ได้มอบอำนาจให้แก่ผู้อำนวยการเขตเป็นผู้พิจารณาอนุญาต โดยมีเจ้าพนักงานสาธารณสุขเป็นผู้ให้คำแนะนำปรึกษา หากพบว่าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขก็จะจัดทำหนังสือเตือนหากพบว่าผู้ค้าหาบเร่แผงลอยฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตาม เช่น การขาดต่ออายุใบอนุญาต การบกพร่องขณะจำหน่ายอาหาร เช่น ไม่สวมหมวก ผ้ากันเปื้อน หรือหากพบว่ามีการปนเปื้อนในอาหาร อีกมากมาย ดังนั้นผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับปานกลางเป็นจำนวนมากที่สุด

เขตดำเนินการบังคับใช้กฎหมาย เช่น การยึดการเปรียบเทียบปรับกรณีฝ่าฝืนระเบียบฯ ผู้ค้าหาบเร่แผงลอยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับน้อยเป็นจำนวนมากที่สุด ถึงร้อยละ 35.9 รองลงมาคือความคิดเห็นในระดับปานกลาง ร้อยละ 30.8 รองลงมาคือความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 15.3 รองลงมาคือความคิดเห็นในระดับมาก ร้อยละ 13.4 และความเห็นในระดับมากที่สุดมีจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 4.6 เนื่องจากการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติต่างๆที่เกี่ยวข้อง เช่น พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 จะอยู่ในความรับผิดชอบของฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล ส่วนพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 จะอยู่ในความรับผิดชอบของฝ่ายเทศกิจ ซึ่งขั้นตอนการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุขที่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติตาม พ.ร.บ.การสาธารณสุข ดำเนินการแทนกรณีที่พบว่ามีฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามระเบียบ จะมีขั้นตอนการดำเนินการหลายขั้นตอนไม่เบ็ดเสร็จทันทีทันใด ดังนั้นจะพบว่าการบังคับใช้ขั้นตอนของกฎหมายตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 จะมีความล่าช้าจึงมักไม่มีการดำเนินการเท่าใดนัก

ต่างจากกฎหมายพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 เมื่อพบว่ามีการกระทำผิดซึ่งหน้าสามารถดำเนินการเปรียบเทียบปรับได้ทันทีโดยเจ้าหน้าที่พนักงานนิติกรเขตของฝ่ายเทศกิจ ดังนั้นผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะให้ความคิดเห็นระดับน้อยเป็นจำนวนมากที่สุด

ด้านความเป็นผู้มีวินัย รับผิดชอบต่อสังคม

การชำระค่าธรรมเนียมเกินเวลาที่กำหนดและถูกปรับ 20% ของค่าธรรมเนียม ซึ่งเห็นว่าไม่มีความสำคัญมีโอกาสประกอบอาชีพ ณ จุดที่กำหนดได้ ผู้ค้าหาบเร่แผงลอยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับมากเป็นจำนวนมากที่สุด ถึงร้อยละ 34.6 รองลงมาคือความคิดเห็นในระดับปานกลาง ร้อยละ 26.5 รองลงมาคือความคิดเห็นในระดับน้อย ร้อยละ 17.7 รองลงมาคือความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ร้อยละ 13.7 และความเห็นในระดับน้อยที่สุดมีจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 7.8 เนื่องจากกฎหมายที่เกี่ยวข้องได้กล่าวถึงการขอต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา 55 และการปรับตามมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ไว้ว่าหากมิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลาหรือเสียแต่ไม่ครบจะต้องเสียค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระตามมาตรา 65 วรรคหนึ่ง ซึ่งกรณีดังกล่าวถึงนี้ผู้ค้าหาบเร่แผงลอยจะต้องมายื่นคำร้องขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนวันครบกำหนดชำระเมื่อมีเงินจึงจะมาชำระค่าธรรมเนียมแต่ในทางปฏิบัติส่วนใหญ่ผู้ค้ามักจะมาชำระค่าธรรมเนียมเกินกว่าระยะเวลาที่กำหนด โดยยินยอมชำระค่าปรับจำนวน 20 บาท ซึ่งเป็นอัตราค่าธรรมเนียมและค่าปรับที่ถูกมาก ดังนั้นผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะให้ความคิดเห็นระดับมากเป็นจำนวนมากที่สุด

มีพื้นที่จำหน่ายสินค้าตามที่ กรุงเทพมหานครกำหนด คือ ไม่เกิน 2 ตารางเมตร ผู้ค้าหาบเร่แผงลอยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุดเป็นจำนวนมากที่สุด ถึงร้อยละ 32.7 รองลงมาคือความคิดเห็นในระดับมาก ร้อยละ 26.3 รองลงมาคือความคิดเห็นในระดับน้อย ร้อยละ 18.2 รองลงมาคือความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 16.9 และความเห็นในระดับปานกลาง มีจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 5.9 เนื่องจากกรุงเทพมหานครได้จัดทำประกาศกรุงเทพมหานครเรื่องหลักเกณฑ์เงื่อนไขการค้าขายในพื้นที่ผ่อนผัน ลงวันที่ 18 กรกฎาคม 2548 ข้อ 1.2 ผู้ค้าแต่ละรายจะมีพื้นที่ตามที่มีการใช้ค้าขายจริง แต่ต้องไม่เกิน 2 ตารางเมตร ซึ่งผู้ค้าส่วนใหญ่จะปฏิบัติตามเนื่องจากหากฝ่าฝืนจะมีโทษปรับตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของ

บ้านเมือง พ.ศ. 2535 ดังนั้นผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะให้ความคิดเห็นระดับมากที่สุดเป็นจำนวนมากที่สุด

การนำอุปกรณ์ตั้งวางถาวร ณ จุดผ่อนผันเป็นประจำทุกวัน ผู้ค้าหาบเร่แผงลอยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับน้อยเป็นจำนวนมากที่สุด ถึงร้อยละ 31.4 รองลงมาคือความคิดเห็นในระดับน้อย ร้อยละ 23.6 รองลงมาคือความคิดเห็นในระดับมาก ร้อยละ 17.4 รองลงมาคือความคิดเห็นในระดับปานกลาง ร้อยละ 16.6 และความเห็นในระดับมากที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 11.0 เนื่องจากข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครเรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ.2535 ข้อ 6 (9) กล่าวว่าหลังเลิกทำการค้าต้องเก็บวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบการค้าออกจากบริเวณที่อนุญาตให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า ข้อบัญญัตินี้สอดคล้องกับประกาศกรุงเทพมหานครเรื่องหลักเกณฑ์เงื่อนไขการค้าขายในพื้นที่ผ่อนผัน ลงวันที่ 18 กรกฎาคม 2548 ที่เน้นเกี่ยวกับการตั้งวางสินค้าในจุดผ่อนผันว่าห้ามตั้งวางถาวรเด็ดขาด หากฝ่าฝืนจะถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย ดังนั้นผู้ค้าหาบเร่แผงลอยส่วนใหญ่จึงไม่ตั้งวางอุปกรณ์ถาวรในจุดที่ได้รับอนุญาตมาก ดังนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะให้ความคิดเห็นระดับน้อยเป็นจำนวนมากที่สุด

การไม่ค้างชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ผู้ค้าหาบเร่แผงลอยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับน้อยเป็นจำนวนมากที่สุด ถึงร้อยละ 38.9 รองลงมาคือความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 22.5 รองลงมาคือความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ร้อยละ 20.9 รองลงมาคือความคิดเห็นในระดับปานกลาง ร้อยละ 12.9 และความเห็นในระดับมาก มีจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 4.8 เนื่องจากผู้ค้าหาบเร่แผงลอยที่ได้รับอนุญาตถูกต้องตามกฎหมายได้มาชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ในปี 2556 เพียง 1 ใน 3 ของจำนวนที่ได้รับอนุญาต จากสถิติการชำระค่าธรรมเนียมของฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ สำนักงานเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย อาจมีสาเหตุหลากหลาย อาทิ เช่น มีการก่อสร้างรถไฟฟ้าบริเวณถนนเจริญกรุงซึ่งจะมีผู้ค้าหาบเร่แผงลอยในจุดผ่อนผันบริเวณนี้มาก มีการย้ายจุดผ่อนผันชั่วคราวซึ่งอยู่ระหว่างการเสนอพิจารณาย้ายจุด สภาพทางเศรษฐกิจปัจจุบันไม่ดี (ผู้ค้าให้ข้อมูล) ดังนั้นผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะให้ความคิดเห็นระดับน้อยเป็นจำนวนมากที่สุด

การมาชำระค่าธรรมเนียมด้วยตนเองเป็นประจำทุกปี ผู้ค้าหาบเร่แผงลอยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับมากเป็นจำนวนมากที่สุด ถึงร้อยละ 36.2 รองลงมาคือความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ร้อยละ 30.8 รองลงมาคือความคิดเห็นในระดับปานกลางร้อยละ 25.7 รองลงมาคือความคิดเห็นในระดับน้อย ร้อยละ 5.6 และความเห็นในระดับน้อยที่สุด มีจำนวนน้อยที่สุด ร้อยละ 1.6 เนื่องจากกรุงเทพมหานครได้มีประกาศระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยหลักเกณฑ์ในการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ.2546 ข้อ 8 ข้อ 9 และข้อ 10 มีสาระสำคัญว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องเป็นผู้ค้ารายเดิมตามบัญชีการเก็บค่าบริการรักษาความสะอาดฯ ต้องมาขึ้นขออนุญาตด้วยตนเอง ต้องผ่านการอบรมการสุขาภิบาลอาหารตามหลักสูตรที่กรุงเทพมหานครรับรอง(กรณีจำหน่ายสินค้าประเภทอาหาร) ผู้ได้รับอนุญาตต้องทำบัตรประจำตัวผู้ค้าและบัตรประจำตัวผู้ช่วยผู้ค้าดังนั้นผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะให้ความคิดเห็นในระดับมากเป็นจำนวนมากที่สุด

4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้ค้าแผงลอยที่ค้างชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

ตารางที่ 4.3.1 พฤติกรรมของผู้ค้าแผงลอยที่ค้างชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พื้นที่เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย ปี 2556

(N = 373)

พฤติกรรมของผู้ค้าแผงลอยที่ค้างชำระค่าธรรมเนียมฯ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการชำระค่าธรรมเนียม	250	67.0
ปฏิบัติตามเงื่อนไขการชำระค่าธรรมเนียม	123	33.0
รวม	373	100.0

จากตารางที่ 4.3.1 ระดับความคิดเห็นของผู้ค้าหาบเร่แผงลอยเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ค้าแผงลอยที่ค้างชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พื้นที่เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย ปี 2556 สามารถแยกพิจารณาได้ ดังนี้

การไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการชำระค่าธรรมเนียม ผู้ค้าหาบเร่แผงลอยส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการชำระค่าธรรมเนียมเป็นจำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 67.0 และผู้ค้าแผงลอยปฏิบัติตามเงื่อนไขการชำระค่าธรรมเนียม เป็นจำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 เนื่องจากการบังคับใช้กฎหมายในด้านการห้ามผู้ค้าแผงลอยที่ไม่ชำระค่าธรรมเนียมได้ขายไม่ได้

บังคับอย่างจริงจังทำให้ผู้ค้าแผงลอยส่วนใหญ่ไม่ชำระค่าธรรมเนียมตามกำหนดเวลา แต่จะมาชำระค่าธรรมเนียมเมื่อถูกบังคับจากเจ้าหน้าที่

4.4 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานด้วยการหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร

การศึกษาในส่วนนี้ ผู้วิจัยจะกำหนดทดสอบสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้จำนวน 6 สมมติฐาน ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ

ปัจจัยส่วนบุคคล อายุ ผู้วิจัยได้กำหนดระดับอายุของผู้ค้าหาบเร่แผงลอย อายุ 20-30 ปี อายุ 31-40 ปี อายุ 41-50 ปี และอายุ 50 ปีขึ้นไป เพื่อให้ง่ายต่อการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยได้ปรับให้มีสองระดับ คือ อายุระดับน้อยและอายุระดับมาก

ตารางที่ 4.4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของระดับอายุ

(N = 373)

อายุ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
20-30 ปี	2	0.5
31-40 ปี	25	6.7
41-50 ปี	77	20.6
50 ปีขึ้นไป	269	72.1
รวม	373	100.0

จากตารางที่ 4.4.1 การแจกแจงจำนวนและร้อยละของระดับอายุ จะกำหนดระดับอายุ 20-30 ปี 31-40 ปี 41-50 ปี เป็นระดับอายุน้อยและอายุ 50 ปี ขึ้นไปเป็นระดับอายุมาก ตามตารางที่ 4.4.2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของผลรวมระดับด้านอายุ

(N = 373)

ตำแหน่ง	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ระดับอายุน้อย	104	27.9
ระดับอายุมาก	269	72.1
รวม	373	100.0

ปัจจัยส่วนบุคคล การศึกษา ผู้วิจัยได้กำหนดระดับการศึกษาของผู้ค้าหาบเร่แผงลอย ไม่ได้เรียนตามระบบ-ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น ตอนปลาย/ปวช./ปวส. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า สูงกว่าปริญญาตรี และเพื่อให้ง่ายต่อการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยได้ปรับให้มีสองระดับ คือ ระดับการศึกษาต่ำและระดับการศึกษาสูง

ตารางที่ 4.4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของระดับการศึกษา

(N = 373)

ระดับการศึกษา	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ไม่ได้เรียนตามระบบประถมศึกษา	225	60.3
มัธยมศึกษาตอนต้น ตอนปลาย/ปวช./ปวส.	131	35.1
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	17	4.6
สูงกว่าปริญญาตรี	0	0
รวม	373	100.0

จากตารางที่ 4.4.3 การแจกแจงจำนวนและร้อยละของระดับการศึกษา จะกำหนด การไม่ได้เรียนตามระบบประถมศึกษาเป็นระดับการศึกษาต่ำและการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตอนปลาย/ปวช./ปวส. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และสูงกว่าปริญญาตรีเป็นระดับการศึกษาสูง ตามตารางที่ 4.4.4 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของผลรวมระดับด้านการศึกษา

(N = 373)

ตำแหน่ง	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษาต่ำ	225	60.3
ระดับการศึกษาสูง	148	39.7
รวม	373	100.0

ปัจจัยส่วนบุคคล รายได้ ผู้วิจัยได้กำหนดระดับรายได้ของผู้ค้าหาบเร่แผงลอย ต่ำกว่า 10,000 บาท 10,001 – 20,000 บาท 20,001 – 30,000 บาท มากกว่า 30,000 บาท เพื่อให้ง่ายต่อการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยได้ปรับให้มีสองระดับ คือ ระดับรายได้ต่ำและระดับรายได้สูงตามตารางที่ 4.4.5 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4.5 แสดง จำนวนและร้อยละของระดับรายได้

(N = 373)

รายได้	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10,000 บาท	80	21.4
10,001 – 20,000 บาท	189	50.7
20,001 - 30,000 บาท	93	24.9
มากกว่า 30,000 บาท	11	2.9
รวม	373	100.0

จากตารางที่ 4.4.5 การแจกแจงจำนวนและร้อยละของระดับรายได้ จะกำหนดรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท เป็นระดับรายได้ต่ำและรายได้ 10,001 – 20,000 บาท 20,001 - 30,000 บาท และรายได้มากกว่า 30,000 บาท เป็นระดับรายได้สูง ตามตารางที่ 4.4.6 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4.6 แสดงจำนวนและร้อยละของผลรวมระดับรายได้

(N = 373)

ตำแหน่ง	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ระดับรายได้ต่ำ	80	21.4
ระดับรายได้สูง	293	78.6
รวม	373	100.0

ปัจจัยทางสังคม ด้านการรับรู้นโยบาย ข้อมูลข่าวสารและกฎระเบียบของทางราชการ ผู้วิจัยได้วัดจากระดับน้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด และเพื่อให้ง่ายต่อการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยได้ปรับให้มีสองระดับ คือ ระดับการรับรู้ต่ำและระดับการรับรู้มาก โดยนำคะแนนคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ นโยบาย ข้อมูลข่าวสารและกฎระเบียบของทางราชการมารวมกันจำนวน 2 ข้อ ตามตารางที่ 4.4.7 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4.7 แสดงจำนวนและร้อยละของการรับรู้นโยบาย ข้อมูลข่าวสารและกฎระเบียบของทางราชการ
(N = 373)

คะแนนการรับรู้นโยบายฯ	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละสะสม
2	22	5.9	5.9
3	18	4.8	10.7
4	135	36.2	46.9
5	83	22.3	69.2
6	100	3.5	96.0
7	13	0.5	99.5
8	2	1.3	100
รวม	373	100.0	

จากตารางที่ 4.4.7 การแจกแจงจำนวนและร้อยละของการรับรู้นโยบาย ข้อมูลข่าวสารและกฎระเบียบของทางราชการ จะเห็นได้ว่าช่วงคะแนน 2-4 มีผลรวมร้อยละ 46.9 ดังนั้นช่วงคะแนน 2-4 จะเป็นคะแนนด้านการรับรู้ที่น้อย และช่วงคะแนน 5-8 จะเป็นคะแนนด้านการรับรู้มาก ตามตารางที่ 4.4.8 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4.8 แสดงจำนวนและร้อยละของผลรวมระดับด้านการรับรู้ นโยบาย ข้อมูลข่าวสารและกฎระเบียบของทางราชการ
(N = 373)

ระดับการรับรู้นโยบายฯ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
น้อย	175	46.9
มาก	198	53.1
	373	100.0

ปัจจัยทางสังคม ด้านความเข้มงวดของเจ้าหน้าที่ ผู้วิจัยได้วัดจากระดับน้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด และเพื่อให้ง่ายต่อการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยได้ปรับให้มีสองระดับ คือ ระดับความเข้มงวดน้อยและระดับความเข้มงวดมาก โดยนำคะแนนคำถามเกี่ยวกับความเข้มงวดของเจ้าหน้าที่มารวมกัน จำนวน 2 ข้อ ตามตารางที่ 4.4.9 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4.9 แสดงจำนวนและร้อยละของการได้รับความเข้มงวดของเจ้าหน้าที่

(N = 373)

คะแนนด้านการได้รับความเข้มงวด	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละสะสม
2	13	3.5	3.5
3	7	1.9	5.4
4	69	18.5	23.9
5	108	29.0	52.8
6	113	30.3	83.1
7	45	12.1	95.2
8	9	2.4	97.6
9	4	1.1	98.7
10	5	1.3	100
รวม	373	100.0	

จากตารางที่ 4.4.9 การแจกแจงจำนวนและร้อยละของระดับด้านการได้รับความเข้มงวดของเจ้าหน้าที่ จะเห็นได้ว่าช่วงคะแนน 2-5 มีผลรวมร้อยละ 52.8 ดังนั้นช่วงคะแนน 2-5 จะเป็นคะแนนด้านการรับรู้ที่น้อย และช่วงคะแนน 6-10 จะเป็นคะแนนด้านการรับรู้มาก ตามตารางที่ 4.4.10 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4.10 แสดงจำนวนและร้อยละของผลรวมระดับด้านการได้รับความเข้มงวดของเจ้าหน้าที่

(N = 373)

ระดับความเข้มงวดของเจ้าหน้าที่	จำนวน(คน)	ร้อยละ
น้อย	197	52.8
มาก	176	47.2
รวม	373	100.0

ปัจจัยทางสังคม ด้านความเป็นผู้มีวินัย รับผิดชอบต่อสังคม ผู้วิจัยได้วัดจากระดับน้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด และเพื่อให้ง่ายต่อการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยได้ปรับให้มีสองระดับ คือ ระดับความเป็นผู้มีวินัย รับผิดชอบต่อสังคมน้อยและระดับความเป็นผู้มีวินัย รับผิดชอบต่อ

สังคมมากโดยนำคะแนนคำถามเกี่ยวกับความเป็นผู้มีวินัยรับผิดชอบต่อสังคม มารวมกัน จำนวน 5 ข้อ ตามตารางที่ 4.4.11 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4.11 แสดงจำนวนและร้อยละของการเป็นผู้มีวินัย รับผิดชอบต่อสังคม

(N = 373)

คะแนนความเป็นผู้มีวินัยฯ	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละสะสม
8	1	0.3	0.3
9	1	0.3	0.5
10	2	0.5	1.1
11	10	2.7	3.8
12	14	3.8	7.5
13	45	12.1	19.6
14	43	11.5	31.1
15	65	17.4	48.5
16	43	11.5	60.1
17	63	16.9	76.9
18	32	8.6	85.5
19	23	6.2	91.7
20	7	1.9	93.6
21	21	5.6	99.2
22	3	0.8	100
รวม	373	100.0	

จากตารางที่ 4.4.11 การแจกแจงจำนวนและร้อยละของระดับการเป็นผู้มีวินัย รับผิดชอบต่อสังคมจะเห็นได้ว่าช่วงคะแนน 8-15 มีผลรวมร้อยละ 48.5 ดังนั้นช่วงคะแนน 8-15 จะเป็นคะแนนด้านการเป็นผู้มีวินัย รับผิดชอบต่อสังคมน้อย และช่วงคะแนน 16-22 จะเป็นคะแนนด้านการเป็นผู้มีวินัย รับผิดชอบต่อสังคมมาก ตามตารางที่ 4.4.12 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4.12 แสดงจำนวนและร้อยละของผลรวมระดับด้านการเป็นผู้มีวินัย รับผิดชอบต่อสังคม
(N = 373)

ระดับความเป็นผู้มีวินัย รับผิดชอบต่อสังคม	จำนวน(คน)	ร้อยละ
น้อย	181	48.5
มาก	192	51.5
รวม	373	100.0

ตัวแปรตาม พฤติกรรมของผู้ค้าแผงลอยที่ค้างชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะพื้นที่เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย ปี 2556 กำหนดเป็นไม่ปฏิบัติและปฏิบัติให้มีเพียงสองระดับ เพื่อให้ง่ายต่อการอ่านข้อมูลและทดสอบสมมติฐาน มีความชัดเจนยิ่งขึ้น

ตารางที่ 4.4.13 แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมของผู้ค้าแผงลอยที่ค้างชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะพื้นที่เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย ปี 2556
(N = 373)

อายุ	ไม่ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	รวม
น้อย	76 (20.3)	28 (7.5)	104 (28.0)
มาก	174 (46.6)	95 (25.4)	269 (72.0)
รวม	250 (67.0)	123 (33.0)	373 (100)

ตารางที่ 4.4.14 แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมของผู้ค้าแผงลอยที่ค้างชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะพื้นที่เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย ปี 2556

(N = 373)

ระดับการศึกษา	ไม่ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	รวม
ต่ำ	144 (38.6)	81 (21.7)	225 (60.3)
สูง	106 (28.4)	42 (11.2)	148 (39.7)
รวม	250 (67.0)	123 (33.0)	373 (100)

ตารางที่ 4.4.15 แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมของผู้ค้าแผงลอยที่ค้างชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะพื้นที่เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย ปี 2556

(N = 373)

รายได้	ไม่ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	รวม
ต่ำ	66 (17.7)	14 (3.8)	80 (21.4)
สูง	184 (49.3)	109 (29.2)	293 (78.6)
รวม	250 (67.0)	123 (33.0)	373 (100)

ตารางที่ 4.4.16 แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมของผู้ค้าแผงลอยที่ค้างชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะพื้นที่เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย ปี 2556

(N = 373)

การรับรู้นโยบายฯ	ไม่ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	รวม
น้อย	136 (36.4)	39 (10.4)	175 (47.0)
มาก	114 (30.6)	84 (22.6)	198 (53.0)
รวม	250 (67.0)	123 (33.0)	373 (100)

ตารางที่ 4.4.17 แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมของผู้ค้าแผงลอยที่ค้างชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะพื้นที่เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย ปี 2556

(N = 373)

ความเข้มงวดของเจ้าหน้าที่รัฐ	ไม่ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	รวม
น้อย	118 (31.7)	79 (21.1)	197 (52.9)
มาก	132 (35.3)	44 (11.9)	176 (47.1)
รวม	250 (67.0)	123 (33.0)	373 (100)

ตารางที่ 4.4.18 แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมของผู้ค้าแผงลอยที่ค้างชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะพื้นที่เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย ปี 2556

(N = 373)

ความมีวินัยฯ	ไม่ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	รวม
ต่ำ	142 (38.0)	39 (10.4)	181 (48.6)
สูง	108 (29.0)	84 (22.6)	192 (51.4)
รวม	250 (67.0)	123 (33.0)	373 (100)

การวิจัยในส่วนนี้ ผู้วิจัยจะกำหนดทดสอบสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ จำนวน 6 สมมติฐาน การทดสอบสมมติฐาน โดยการกำหนดตารางไขว้ (Cross Tabulation) ใช้สถิติ Chi-Square Tests และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบ Gamma โดยการทดสอบสมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 สมมติฐานที่ 1 ผู้ค้าแผงลอยที่มีอายุมากจะมีพฤติกรรมในการชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะมากกว่าผู้ค้าหาบเร่แผงลอยที่มีอายุน้อย

ตารางที่ 4.4.19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการค้างชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตฯ

(N=373)

อายุ	การค้างชำระค่าธรรมเนียม		รวม	Chi-Square	Sig.	Gamma	Sig
	ไม่ปฏิบัติ	ปฏิบัติ					
อายุน้อย	76 (20.3)	28 (7.6)	104 (27.9)	2.39	>.05	0.19	>.05
อายุมาก	174 (46.7)	95 (25.4)	269 (72.1)				
รวม	250 (67.0)	123 (33.0)	373 (100)				

จากตารางที่ 4.4.19 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างอายุกับการมีพฤติกรรมในการค้างชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ได้ค่า Chi-Square เท่ากับ 2.39 และค่านัยสำคัญทางสถิติมากกว่า 0.05 แสดงว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการค้างชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ทั้งนี้เนื่องจากผู้ค้าแผงลอยทุกระดับอายุมีพฤติกรรมในการชำระค่าธรรมเนียมตามกำหนดเวลาดำทั้งสิ้น อาจจะเนื่องมาจากการบังคับใช้กฎหมายของทางราชการไม่จริงจัง ทำให้ผู้ค้าแผงลอยคิดว่าเป็นการเสียเปรียบหากไปชำระค่าธรรมเนียมตรงตามกำหนดในขณะที่ผู้ค้าแผงลอยอื่นๆ ยังไม่ได้ชำระค่าธรรมเนียม ผู้วิจัยมีความเห็นว่าปัจจัยด้านอายุอาจจึงไม่ใช่สาเหตุสำคัญที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการค้างชำระค่าธรรมเนียม เนื่องจากไม่ว่าอายุมากหรือน้อย ผู้ค้าหาบเร่แผงลอยก็สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขของหน่วยงานภาครัฐได้ หากผู้ค้าได้รับรู้นโยบาย ข้อมูลข่าวสารและกฎระเบียบของทางราชการ ร่วมกับความเข้มงวดของเจ้าหน้าที่รัฐ และการมีวินัยและรับผิดชอบต่อสังคมของบุคคลนั้นๆ ไม่ว่าจะในช่วงอายุเท่าใดก็สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขของภาครัฐได้ทั้งในเรื่องของการชำระค่าธรรมเนียมและการปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายอื่นๆ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริน ศรีอ่อน (2554) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ทำให้เกิดการค้างชำระหนี้เงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยของลูกค้าธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารามอินทรา กม.10 กรุงเทพมหานคร ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะเวลาในการผ่อนชำระ จำนวนเงินผ่อนที่ชำระในแต่ละงวดและภาระค่าใช้จ่ายในการส่งบุตรหลานเรียนหนังสือและในการชำระหนี้อื่น เป็นปัจจัยที่ไม่ทำให้เกิดการค้างชำระหนี้เงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยของลูกค้า และสอดคล้องกับงานวิจัยของภีระ ไกรแสงศรี (ม.ป.ป.) ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการก่อหนี้ของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมยา: กรณีศึกษา บริษัท ห้างยาไทย 1942 จำกัด ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลอันได้แก่ อายุ ที่อยู่อาศัย ตำแหน่งหน้าที่การงาน आयुงาน การศึกษา และสถานภาพครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจให้เกิดการก่อหนี้

สมมติฐานที่ 2 ผู้ค้าแผงลอยที่มีระดับการศึกษาสูงจะมีพฤติกรรมในการชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ มากกว่าผู้ค้าหาบเร่แผงลอยที่มีระดับการศึกษาต่ำ

ตารางที่ 4.4.20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการค้างชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

(N=373)

ระดับการศึกษา	การค้างชำระค่าธรรมเนียม		รวม	Chi-Square	Sig.	Gamma	Sig
	ไม่ปฏิบัติ	ปฏิบัติ					
การศึกษาต่ำ	144 (38.6)	81 (21.8)	225 (60.3)	2.34	>.05	-0.17	>.05
การศึกษาสูง	106 (28.4)	42 (11.2)	148 (39.7)				
รวม	250 (67.0)	123 (33.0)	373 (100)				

จากตารางที่ 4.4.20 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างระดับการศึกษากับการมีพฤติกรรมในการค้างชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ได้ค่า Chi-Square เท่ากับ 2.34 และค่านัยสำคัญทางสถิติมากกว่า 0.05 แสดงว่าระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการค้างชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ เนื่องจากผู้ค้าแผงลอยทุกระดับการศึกษามีพฤติกรรมในการชำระค่าธรรมเนียมตามกำหนดเวลาดำทั้งสิ้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่าปัจจัยด้านระดับการศึกษาจึงอาจไม่ใช่สาเหตุสำคัญที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการค้างชำระค่าธรรมเนียม เนื่องจากการบังคับใช้กฎหมายของทางราชการไม่จริงจัง ทำให้ผู้ค้าแผงลอยคิดว่าเป็นการเสียเปรียบหากไปชำระค่าธรรมเนียมตรงตามกำหนดในขณะที่ผู้ค้าแผงลอยอื่นๆ ยังไม่ได้ชำระค่าธรรมเนียม และถึงแม้ว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงจะสามารถรู้ เข้าใจ และเข้าถึงนโยบาย ข้อมูลข่าวสาร เงื่อนไข และกฎระเบียบของทางราชการได้ดีกว่าโดยผ่านช่องทางต่างๆ กว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำก็ตาม แต่หากพิจารณาในแง่ของการมีวินัยและรับผิดชอบต่อสังคมของบุคคลนั้นๆ แล้วบุคคลไม่ว่าจะมีระดับการศึกษาต่ำหรือสูงก็สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขของภาครัฐได้ดีเช่นกันหากเป็นเป็นผู้มีวินัยและรับผิดชอบต่อสังคมสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริน ศิริอ่อน (2554) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ทำให้เกิดการค้างชำระหนี้เงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยของลูกค้าธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขารามอินทรา กม.10 กรุงเทพมหานคร ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะเวลาในการผ่อนชำระ จำนวนเงินผ่อนที่ชำระในแต่ละงวดและภาระค่าใช้จ่ายในการส่งบุตรหลานเรียนหนังสือและการชำระหนี้อื่น เป็นปัจจัยที่ไม่ทำให้เกิดการค้างชำระ

หนี้เงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัยของลูกค้า และสอดคล้องกับงานวิจัยของภีระ ไกรแสงศรี (ม.ป.ป.) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการก่อหนี้ของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมยา: กรณีศึกษา บริษัท ห้างยาไทย 1942 จำกัด ซึ่ง ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลอื่นได้แก่ อายุ ที่อยู่อาศัย ตำแหน่งหน้าที่การงาน आयงาน การศึกษาและ สถานภาพครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจทำให้เกิดการก่อหนี้

สมมติฐานที่ 3 ผู้ค้าแผงลอยที่มีรายได้สูงจะมีพฤติกรรมในการชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะมากกว่าผู้ค้าหาบเร่แผงลอยที่มีรายได้ต่ำ

ตารางที่ 4.4.21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับการค้างชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

(N=373)

รายได้	การค้างชำระค่าธรรมเนียม		รวม	Chi-Square	Sig.	Gamma	Sig
	ไม่ปฏิบัติ	ปฏิบัติ					
รายได้ต่ำ	66 (17.7)	14 (3.8)	80 (21.4)	11.04	≤.001	0.47	≤.001
รายได้สูง	184 (49.3)	109 (29.2)	293 (78.6)				
รวม	250 (67.0)	123 (33.0)	373 (100)				

จากตารางที่ 4.4.21 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างรายได้กับการมีพฤติกรรมในการปฏิบัติค้างชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ได้ค่า Chi-Square เท่ากับ 11.04 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.001 แสดงว่ารายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการค้างชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ จากการทดสอบได้ค่าสัมประสิทธิ์ Gamma เท่ากับ 0.47 ซึ่งมีความสัมพันธ์เชิงบวก ที่มีทิศทางเดียวกันในทิศทางเดียวกันระดับปานกลาง แสดงว่าตัวแปรรายได้และพฤติกรรมในการปฏิบัติค้างชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะมีความสัมพันธ์กันจริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอนุภา วงษ์ศิริสุพรชัย และสุรนาท ชมะณะรงค์ (2554) ศึกษาเรื่องการผลิตชำระหนี้สถาบันการเงินของวิสาหกิจขนาดย่อมและแนวทางในการบริหารจัดการ: กรณีศึกษา

อำเภอแก่งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการผัดผ่อนชำระหนี้เงินกู้ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลสูงสุดต่อการผัดผ่อนชำระหนี้ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คือ รายได้ รายได้ไม่เพียงพอตามประมาณการเป็นปัจจัยสำคัญ ซึ่งพบว่า ยอดขายสินค้าที่ลดลง มีความสัมพันธ์กับภาวะเศรษฐกิจถดถอย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และสอดคล้องกับงานวิจัยของพิมจันทร์ อรุณศรี โสภณ (ม.ป.ป.) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นหนี้ค้างชำระสำหรับสินเชื่อกรุงเทพธนวิญ กรณีศึกษา : ข้าราชการครู สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า การเกิดหนี้ค้างชำระของสินเชื่อมีอิทธิพลมาจากปัจจัยทางด้านส่วนตัวผู้กู้ เช่น รายได้ อายุนาน ตำแหน่ง ความร่วมมือของต้นสังกัด เป็นต้น สาเหตุที่ผู้กู้มีหนี้ค้างชำระ โดยมากมักใช้เงินผิดวัตถุประสงค์ รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ลูกหนี้มีหนี้สวัสดิการต้นสังกัด และมีรายได้คนเดียวในครอบครัว นอกจากนี้ลูกหนี้บางคนนำเงินส่วนนี้ไปใช้ในการลงทุนทำธุรกิจอีกด้วย

สมมติฐานที่ 4 ผู้ค้าแผงลอยที่มีการรับรู้นโยบาย ข้อมูลข่าวสารและกฎระเบียบของทางราชการมาก จะมีพฤติกรรมในการชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะมากกว่าผู้ค้าแผงลอยที่มีการรับรู้นโยบาย ข้อมูลข่าวสารและกฎระเบียบของทางราชการน้อย

ตารางที่ 4.4.22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ นโยบายข้อมูลข่าวสารกับการค้างชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

(N=373)

การรับรู้นโยบาย ข้อมูลข่าวสาร	การค้างชำระค่าธรรมเนียม		รวม	Chi- Square	Sig.	Gamma	Sig
	ไม่ปฏิบัติ	ปฏิบัติ					
รับรู้น้อย	136 (36.4)	39 (10.4)	175 (47.0)	17.05	≤.001	0.44	≤.001
รับรู้มาก	114 (30.6)	84 (22.6)	198 (53.0)				
รวม	250 (67.0)	123 (33.0)	373 (100)				

จากตารางที่ 4.4.22 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างการรับรู้นโยบายข้อมูลข่าวสารกับการมีพฤติกรรมในการปฏิบัติค้ำชาระค่าธรรมเนียมนโยบายการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ได้ค่า Chi-Square เท่ากับ 17.05 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.001 แสดงว่าการรับรู้ นโยบายข้อมูลข่าวสารมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการค้ำชาระค่าธรรมเนียมนโยบายการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ จากการทดสอบได้ค่าสัมประสิทธิ์ Gamma เท่ากับ 0.44 ซึ่งมีความสัมพันธ์เชิงบวก ที่มีทิศทางเดียวกันในทิศทางเดียวกันระดับปานกลาง แสดงว่าตัวแปรการรับรู้ นโยบายข้อมูลข่าวสารและพฤติกรรมในการปฏิบัติค้ำชาระค่าธรรมเนียมนโยบายการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะมีความสัมพันธ์กันจริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรา นาคถนอม (2545) พบว่าการรับรู้เกี่ยวกับนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า กลุ่มตัวอย่างได้รับข่าวสารและการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยคือ โทรทัศน์ ผู้นำชุมชน วิทยุ หนังสือพิมพ์ บุคคลในครอบครัวญาติหรือเพื่อนบ้าน เจ้าหน้าที่สาธารณสุข เอกสาร แผ่นพับ รถประชาสัมพันธ์ ป้ายโฆษณาและเสียงตามสาย และสอดคล้องกับงานวิจัยของมาลี สุขอนันต์ (2553). ศึกษาเรื่องประสิทธิผลของโครงการสวัสดิการบ้านของสำนักงานประกันสังคมเพื่อผู้ประกันตน: กรณีศึกษาสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ 9 ผลการศึกษาพบว่าประสิทธิผลของโครงการสวัสดิการบ้านของสำนักงานประกันสังคม เพื่อผู้ประกันตนอยู่ในระดับสูงทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านจำนวนผู้รู้เป็นไปตามเป้า ความพึงพอใจในบริการ และอัตราการค้ำชาระหนี้ ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผล ได้แก่ ความชัดเจนของนโยบาย ความสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย การประชาสัมพันธ์ การงานรับนโยบายจากธนาคาร ความเพียงพอของเจ้าหน้าที่ และความเหมาะสมของกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

สมมติฐานที่ 5 ผู้ค้าแผงลอยที่ได้รับความเข้มงวดของเจ้าหน้าที่รัฐมากจะมีพฤติกรรมในการชำระค่าธรรมเนียมนโยบายการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ มากกว่าผู้ค้าหาบเร่แผงลอยที่ได้รับความเข้มงวดของเจ้าหน้าที่ของรัฐน้อย

ตารางที่ 4.4.23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มงวดของเจ้าหน้าที่กับการค้างชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

(N=373)

ความเข้มงวดของ เจ้าหน้าที่	การค้างชำระค่าธรรมเนียม		รวม	Chi- Square	Sig.	Gamma	Sig
	ไม่ปฏิบัติ	ปฏิบัติ					
ความเข้มงวดน้อย	118 (31.7)	79 (21.1)	197 (52.9)	9.59	≤.001	0.34	<.01
ความเข้มงวดมาก	132 (35.3)	44 (11.9)	176 (47.1)				
รวม	250 (67.0)	123 (33.0)	373 (100)				

จากตารางที่ 4.4.23 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างความเข้มงวดของเจ้าหน้าที่กับการมีพฤติกรรมในการปฏิบัติค้างชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ได้ค่า Chi-Square เท่ากับ 9.59 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.001 แสดงว่าความเข้มงวดของเจ้าหน้าที่ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการค้างชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ จากการทดสอบได้ค่าสัมประสิทธิ์ Gamma เท่ากับ 0.34 ซึ่งมีความสัมพันธ์เชิงบวก ที่มีทิศทางเดียวกันในทิศทางเดียวกันระดับปานกลาง แสดงว่าตัวแปรความเข้มงวดของเจ้าหน้าที่และพฤติกรรมในการปฏิบัติค้างชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะมีความสัมพันธ์กันจริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมาคมพัฒนาสังคมร่วมกับคณะพัฒนาสังคมสถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์(นิด้า) (อ้างถึงในรัศมีศักดิ์ ไตรภูวนาด, 2544 : 25-26) กล่าวว่าความพึงพอใจของชาวกรุงเทพมหานครที่อยู่ในเกณฑ์ไม่พึงพอใจมากที่สุดก็คือด้านขีดความสามารถในการดูแลด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการทางเท้าหาบเร่-แผงลอยเหล่านี้ ซึ่งประชาชนให้เหตุผลว่าเกิดจากบุคลากรผู้ให้บริการไม่ทำงานให้สม่ำเสมอ เสมอภาค เสมอหน้า บางครั้งอาจส่อแววทุจริต รายงานดังกล่าวพอจะเห็นว่าปัญหาและอุปสรรคการจัดการกับหาบเร่-แผงลอย มีต้นเหตุสำคัญมาจากตัวเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นและระบบงานของเขตเอง และสอดคล้องกับงานวิจัยของสมฤทัย บัวกิ่งและคณะ (2553) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการชำระคืน

เงินกู้ของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรเมืองสงขลา จำกัด ผลการศึกษาพบว่า การติดตามหนี้ของสหกรณ์ จำนวนครั้งที่เจ้าหน้าที่สหกรณ์มาติดตามทวงหนี้ และความเข้าใจเกี่ยวกับการชำระคืนเงินกู้ มีผลต่อการชำระคืนเงินกู้ของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรเมืองสงขลา จำกัด

สมมติฐานที่ 6 ผู้ค้าแผงลอยที่มีวินัยและรับผิดชอบต่อสังคมมากจะมีพฤติกรรมในการชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ มากกว่าผู้ค้าหาบเร่แผงลอย ที่มีวินัยและรับผิดชอบต่อสังคมน้อย

ตารางที่ 4.4.24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความมีวินัยและรับผิดชอบต่อสังคมกับการค้างชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

(N=373)

ความมีวินัยและ รับผิดชอบต่อสังคม	การค้างชำระค่าธรรมเนียม		รวม	Chi- Square	Sig.	Gamma	Sig
	ไม่ปฏิบัติ	ปฏิบัติ					
ความมีวินัยฯ น้อย	142 (38.0)	39 (10.4)	181 (48.6)	20.78	≤.001	0.48	≤.001
ความมีวินัยฯ มาก	108 (29.0)	84 (22.6)	192 (51.4)				
รวม	250 (67.0)	123 (33.0)	373 (100)				

จากตารางที่ 4.4.24 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานระหว่างความมีวินัยและรับผิดชอบต่อสังคมกับการมีพฤติกรรมในการปฏิบัติค้างชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ได้ค่า Chi-Square เท่ากับ 20.78 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่าหรือเท่ากับ .001 แสดงว่าความมีวินัยและรับผิดชอบต่อสังคมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการค้างชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ จากการทดสอบได้ค่าสัมประสิทธิ์ Gamma เท่ากับ 0.48 ซึ่งมีความสัมพันธ์เชิงบวก ที่มีทิศทางเดียวกันในทิศทางเดียวกันระดับปานกลาง แสดงว่าตัวแปรความมีวินัยและรับผิดชอบต่อสังคมและพฤติกรรมในการปฏิบัติค้างชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะมีความสัมพันธ์กันจริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุนัย เศรษฐบุญสร้าง (2538: 20) พบว่าสังคมไทยเป็นสังคมที่มี

วัฒนธรรมของการประนีประนอมสูง เห็นอกเห็นใจคนที่เสียเปรียบกว่าและเป็นสังคมเกษตรกรรม ซึ่งมีวิถีการผลิตที่ไม่ต้องเร่งรีบหรือถูกบีบรัดด้วยระเบียบ กฎเกณฑ์ต่างๆ เหมือนกับสังคมอุตสาหกรรมทำให้ลักษณะสังคมไทยอีกประการหนึ่ง คือ การทำอะไรตามสบายๆ โดยไม่ค่อยมีระเบียบวินัยต่างๆ ซึ่งหาบเร่-แผงลอยก็เช่นเดียวกัน ผลประโยชน์จากการค้าหาบเร่-แผงลอยเป็นกิจการที่มีต้นทุนต่ำ ผลักภาระส่วนหนึ่งในเรื่องต้นทุนให้สังคมเป็นผู้รับผิดชอบแทนและผู้ที่ได้รับผลประโยชน์จากหาบเร่-แผงลอยแบ่งได้ 5 กลุ่มคือ กลุ่มแรก ได้แก่ ผู้ค้าหาบเร่-แผงลอย จะได้รับส่วนแบ่งจากค่าเช่าในมูลค่าเท่ากับกำไรส่วนหนึ่งที่สูงกว่ากำไรอื่นจึงจะได้รับจากการไปค้าขายในร้านค้าบริเวณนั้นๆ ที่ต้องเสียค่าเช่าและภาษี กลุ่มที่สอง ได้แก่ ผู้ซื้อ จะได้รับส่วนแบ่งในมูลค่าเท่ากับราคาสินค้าซึ่งถูกกว่าที่จะไปซื้อหาจากร้านค้าบริเวณนั้น กลุ่มที่สาม ได้แก่ หัวคิวหรือตัวแทนผู้ค้า จะได้รับส่วนแบ่งจากเงินค่าคุ้มครองที่เรียกเก็บจากผู้ค้า เพื่อแลกเปลี่ยนกับการช่วยเจรจาต่อรองกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อปล่อยให้ผู้ค้าได้ตั้งวางในที่สาธารณะต่างๆ โดยไม่ต้องเสียค่าเช่า กลุ่มที่สี่ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ของรัฐ(บางคน)นอกจากจะได้ส่วนแบ่งจากเงินค่าปรับแล้ว และยังได้รับเงินค่าคุ้มครองที่แลกเปลี่ยนกับการปล่อยให้ผู้ค้าได้ตั้งวางค้าขายโดยผิดกฎหมาย หรือ ระเบียบทางราชการ กลุ่มที่ห้า ได้แก่ ประชาชนทั่วไปจะได้ส่วนแบ่งจากเงินค่าปรับที่รัฐเรียกเก็บจากผู้ค้าแล้วนำเงินส่วนนี้มาใช้จ่ายในการพัฒนาบ้านเมือง และสอดคล้องกับงานวิจัยของอนุภา วงษ์ศิริสุพรชัย และคณะ (2554) ศึกษาเรื่องการผิคนัดชำระหนี้สถาบันการเงินของวิสาหกิจขนาดย่อมและแนวทางในการบริหารจัดการ: กรณีศึกษา อำเภองิ้ว จังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัยพบว่า การไม่มีระบบควบคุมทางการเงิน และการใช้เงินกู้ผิดวัตถุประสงค์ พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ก่อให้เกิดการผิคนัดชำระหนี้ และทำให้เกิดปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้แก่ผู้ประกอบการ แนวทางในการบริหารจัดการคือ สถาบันการเงินควรพิจารณาภาวะเศรษฐกิจ และวินัยทางการเงินของผู้กู้ นอกเหนือจากการพิจารณาความสามารถในการชำระหนี้ของผู้กู้ และผู้กู้ควรมีการทำงานการเงินแทนการใช้จ่ายเงินแบบเดิม ซึ่งจะทำให้ปัญหาการผิคนัดชำระหนี้ลดลง

4.5 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4.5.1 ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการศึกษา	Chai Square	Sig	Gamma	Sig	ผลการทดสอบสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1 ผู้ค้าแผงลอยที่มีอายุมากจะมีพฤติกรรมในการชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะมากกว่าผู้ค้าหาบเร่แผงลอยที่มีอายุน้อย	2.39	>.05	0.19	>.05	ไม่ยอมรับ
สมมติฐานที่ 2 ผู้ค้าแผงลอยที่มีระดับการศึกษาสูงจะมีพฤติกรรมในการชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะมากกว่าผู้ค้าหาบเร่แผงลอยที่มีระดับการศึกษาต่ำ	2.34	>.05	-0.17	>.05	ไม่ยอมรับ
สมมติฐานที่ 3 ผู้ค้าแผงลอยที่มีรายได้สูงจะมีพฤติกรรมในการชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะมากกว่าผู้ค้าหาบเร่แผงลอยที่มีรายได้ต่ำ	11.04	≤.001	0.47	≤.001	ยอมรับ

ตารางที่ 4.5.1 ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน (ต่อ)

สมมติฐานการศึกษา	Chai Square	Sig	Gamma	Sig	ผลการทดสอบสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 4 ผู้ค้าแผงลอยที่มีการรับรู้นโยบาย ข้อมูลข่าวสารและกฎระเบียบของทางราชการมากจะมีพฤติกรรมในการชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ มากกว่าผู้ค้าหาบเร่แผงลอยที่มีการรับรู้นโยบาย ข้อมูลข่าวสารและกฎระเบียบของทางราชการน้อย	17.05	≤.001	0.44	≤.001	ยอมรับ
สมมติฐานที่ 5 ผู้ค้าแผงลอยที่ได้รับความเข้มงวดของเจ้าหน้าที่รัฐมากจะมีพฤติกรรมในการชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ มากกว่าผู้ค้าหาบเร่แผงลอยที่ได้รับความเข้มงวดของเจ้าหน้าที่ของรัฐน้อย	9.59	≤.001	0.34	<.01	ยอมรับ
สมมติฐานที่ 6 ผู้ค้าแผงลอยที่มีวินัยและรับผิดชอบต่อสังคมมากจะมีพฤติกรรมในการชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ มากกว่าผู้ค้าหาบเร่แผงลอย ที่มีวินัยและรับผิดชอบต่อสังคมน้อย	Chai Square	≤.001	0.48	≤.001	ยอมรับ

